

Yhteistyöohjelma 2017–2020:

Maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikeasiain ministerineuvosto

1. Johdanto

Pohjoismaiden ministerineuvoston yhteistyöohjelmista

Pohjoismaiden ministerineuvoston yhteistyöohjelmissa kuvataan sektoreiden ohjelmakauden tärkeimmät poliittiset painopistealueet. Yhteistyöohjelma ohjaa sektoreiden toimintaa, mutta se tulee myös nähdä osana Pohjoismaiden ministerineuvoston muita ohjaavia asiakirjoja, joita ovat muun muassa pohjoismaisen hallitusyhteistyön visio (*Yhdessä olemme vahvempia*), eri sektoreita koskettavat strategiat sekä kansalliset puheenjohtajakauden ohjelmat.

Yhteistyöohjelman johdannossa hahmotellaan sektoreiden poliittisia painopistealueita ja haasteita. Sen jälkeen ohjelmassa kuvaillaan ohjelmakauden keskeiset *strategiset toimenpiteet*.

Taulukko 1: Pohjoismaiden ministerineuvoston ohjaavien asiakirjojen rakenne:

Ohjaava asiakirja	Kohderyhmä:	Toimeksiannon kesto
1. Yhteistyöministeriöiden visiojulistus	Pohjoismaiden ministerineuvosto	Ei päättämispäivää
2. Sektorienvälinen strategia	Pohjoismaiden ministerineuvosto	Enintään 6 vuotta
3. Yhteistyöohjelma	Sektorikohtainen	4 vuotta
4. Puheenjohtajaohjelma	Pohjoismaiden ministerineuvosto	1 vuosi

Maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikesektorin (FJLS) yhteistyöohjelma 2017–2020

Maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikesektorin (FJLS) yhteistyöohjelma edistää osaltaan yhteistyöministeriöiden pohjoismaisen yhteistyön visiota innovatiivisesta, rajattomasta, näkyvästä ja ulospäin suuntautuvasta Pohjolasta. Ohjelma vaikuttaa osaltaan myös Pohjoismaiden ministerineuvoston kolmeen horisontaaliseen strategiaan kestävästä kehityksestä, lapsista & nuorista ja tasa-arvosta sekä muihin pohjoismaisiin sektorienvälisiin strategioihin.

Pohjoismaisten strategioiden ohella sektori pitää myös YK:n 17 kestävä kehityksen tavoitteen (SDG) saavuttamista tärkeänä, sillä niillä odotetaan olevan huomattavaa vaikutusta Pohjoismaihin lähitulevaisuudessa. Kaikki YK:n tavoitteet eivät ole FJLS-sektorin kannalta yhtä keskeisiä, ja siksi sektorin työ ja prioriteetit tuleekin suhteuttaa niihin tavoitteisiin ja osatavoitteisiin, jotka ovat FJLS:n yhteistyön kannalta relevantteja. Seuraavilla tavoitteilla katsotaan olevaan erityistä merkitystä nyt ajankohtaiselle strategialle:

- Tavoite 2: Nälän poistaminen, ruokaturvan saavuttaminen, ravitsemuksen parantaminen ja kestävä maatalouden edistäminen.¹
- Tavoite 3: Terveellisen elämän ja hyvinvoinnin takaaminen kaikille.
- Tavoite 6: Vedensaannin ja vesivarojen kestävä hallinnoinnin varmistaminen kaikille sekä riittävän sanitaation takaaminen kaikille.
- Tavoite 8: Kestävä talouskasvun edistäminen, täyden ja tuottavan työllisyyden takaaminen ja kunnollisten työolojen edistäminen kaikille.
- Tavoite 12: Kestävien kulutus- ja tuotantotapojen takaaminen.
- Tavoite 13: Välittömiin toimenpiteisiin ryhtyminen ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia vastaan.
- Tavoite 14: Merten ja niiden luonnonvarojen kestävä käytön edistäminen maailman merien suojelemiseksi.
- Tavoite 15: Ekosysteemien ja luonnonvarojen suojeleminen ja edistäminen kestävällä tavalla. Ekosysteemien säilyttäminen ja turvaaminen, aavikoitumisen torjuminen ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen estäminen.

FJLS-sektorin työllä on siis vaikutusta moniin keskeisiin globaaleihin haasteisiin, esimerkiksi ilmastonmuutokseen, sairauksia aiheuttavia bakteereita kohtaan kehittyvään resistenssiin ja elintapasairauksien yleistymiseen. Sektorin osallistuminen globaaleihin haasteisiin tarkoittaa myös sitä, että FJLS-yhteistyön avulla Pohjoismailla voi olla tärkeä tehtävä tunnistaa ja panna täytäntöön pohjoismaisia ratkaisuja globaaleihin yhteiskunnallisiin haasteisiin sekä levittää pohjoismaisia ratkaisuja muualle maailmaan.

Yhteisiä vahvuuksiaan entistä paremmin hyödyntämällä Pohjoismaat voivat edistää yhteispohjoismaisia intressejä EU:ssa ja kansainvälisesti. Pohjoismaat ovat pieniä maita, mutta yhdessä ne ovat huomattavasti vahvempia kansainvälisellä areenalla, taloudellisesti, kulttuurisesti ja yhteiskunnallisesti.

2. Strategiset toimenpiteet

Tässä luvussa kuvaillaan sektorin keskeisimmät strategiset toimenpiteet. Maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikeasiain ministerineuvosto (MR-FJLS) koostuu neljästä sektorista: kalastuksesta ja vesiviljelystä, metsätaloudesta, maataloudesta ja elintarvikkeista. Sektorilla on kaksi yleisen tason strategista toimenpidealuetta sektorien tuomiseksi yhteen ja synergiaetujen luomiseksi niiden välille: pohjoismaisen bionomian kehittäminen sekä kestävä elintarvikejärjestelmät. Teemat eivät ole toisiaan poissulkevia, vaan ne tulee nähdä kahtena erilaisena lähestymistapana samaan kysymykseen: FJLS-sektorista tehdään pohjoismaisittain taloudellisempi, sosiaalisempi ja ekologisesti kestävä. Siksi tavoitteena on myös, että kaikki pohjoismaisen FJLS-yhteistyön neljä osa-aluetta lujittavat osaltaan

¹ Huomioitavaa on, että elintarviketurvallisuus pitää sisällään niin elintarviketurvallisuuden/ruokaturvallisuuden kuin elintarvikevarmuuden/elintarvikkeiden riittävän saatavuuden. YK:n piirissä kalastus ja vesiviljelyä sisältyvät käsitteeseen "maatalous".

strategisia toimenpiteitä samalla kun luodaan yhteyksiä myös muihin sektoreihin.

1. Pohjoismaisen biotalouden kehittäminen

FJLS-sektoriin kuuluu eloperäisen biomassan kestävä tuotanto sekä tuotteiden tie markkinoille elintarvikkeina, elintarvikkeiden ainesosina, tekstiileinä, polttoaineena tai erilaisina teollisuuden raaka-aineina ja tuotteina. Sektori pureutuu kestävän kehityksen taloudelliseen, sosiaaliseen ja ympäristölliseen näkökulmaan näissä arvoketjuissa.

Vaikka Pohjoismaiden vahvuudet poikkeavat toisistaan, biotaloudella on maille suurta taloudellista merkitystä. Pohjoismaat ovat myös ottaneet vastuuta biologisten luonnonvarojensa kestävän käytön kehittämisestä. Pohjoismainen biotalous luo kehikset, joiden avulla FJLS-sektori voi olla mukana tarjoamassa ratkaisuja aikamme suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Niitä ovat muun muassa luonnonvarojen tehokkaampi käyttö ja suurempi taloudellinen lisäarvo, ilmasto vaikutuksiin sopeutuminen, aluekehitys ja elintarviketurvallisuus sekä luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen ehkäiseminen. Samalla biotalouteen on kiinnitetty EU:ssa ja kansainvälisesti kasvavaa huomiota ja kysely Pohjoismaiden kokemusten ja ratkaisujen perään.

2. Kestävät elintarvikejärjestelmät

Elintarvikkeet ovat erottamaton osa pohjoismaista biotaloutta. Siksi FJLS-sektori haluaa keskittyä pohjoismaisten elintarvikejärjestelmien kestävään ja kannattavaan kehitykseen, jossa painotetaan maalta ja merestä saatavien elintarvikkeiden tehokasta ja vastuullista tuotantoa, kestävää resurssien käyttöä, ruokahävikin vähentämistä ja siihen liittyen sivu- ja jäännöstuotteiden parempaa hyödyntämistä koko tuotantoketjussa sekä kuluttajatietoutta, jotta valistuneet kuluttajat voivat tehdä kestäviä valintoja.

Yhteiskuntina asetamme elintarvikejärjestelmälle erityisiä vaatimuksia. Järjestelmän tulee olla avoin ja tarjota kuluttajille terveellistä ja turvallista ruokaa. Siksi Pohjoismaat haluavat kehittää edelleen olemassa olevaa yhteistyötä mm. eläinten hyvinvointiin, kuluttajavalistukseen, elintarvikevalvontaan ja ravitsemuspolitiikkaan liittyen.

Pohjoismainen yhteistyö perustuu vankkaan ammattitaitoon ja osaamiseen. Sen ytimessä on tutkimukseen ja kokemustenvaihtoon liittyvä yhteistyö, joka luo pohjan hyvälle ja kustannustehokkaille pohjoismaisille ratkaisuille – joista monet voivat olla myös kansainvälisesti relevantteja.

Vuoteen 2020 mennessä Pohjoismaiden vahva asema tulee lujittumaan ja pohjoismaiseen yhteistyöhön sisällytetään uusia aiheita. Muun muassa innovaatioihin ja uusien biopohjaisten tuotteiden kehittämiseen liittyvää yhteistyötä vahvistetaan. Pohjoismaisista FJLS-sektoreista tehdään muutoskykyisempiä (resilienttejä) suhteessa muun muassa ilmastonmuutokseen, ja kestävä kehitys tulee olemaan tärkeä elementti kaikissa kuluttajia koskevissa toimissa. Siten voidaan muun muassa edistää terveellisten ja kestävien tuotteiden kysyntää kuluttajien keskuudessa.

Lisäksi Pohjoismaiden tulee yhä suuremmissa määrin hyödyntää yhteisiä vahvuuksiaan yhteisten pohjoismaisten intressien hyödyntämiseksi EU:ssa ja kansainvälisesti.

3. Painopistealueet

MR-FJLS on tunnistanut seitsemän osa-alueetta, joissa kuvaillaan sektorin keskeisimpiä yhteisiä haasteita kahteen yleisen tason strategiseen toimenpidealueeseen 2017–2020 liittyen.

1. Biologisten resurssien kestävä hallinnointi

”Uusi” biotalous luo kehyksen FJLS-sektoreiden pohjoismaiselle kehitykselle, jossa painotetaan biologisten resurssien kestävää hallinnointia. Pohjoismailla on erityisosaamista eri aloilla, mutta yhdessä niillä on vahva asema biotalouden alalla. Tämä koskee resurssien saatavuutta, hallinnointia ja jalostamista.

Pohjoismaat osaavat tuottaa muun muassa lihaa, maitoa, kalaa ja puutuotteita, joilla on suhteellisen pieni ympäristöjalanjälki ja joiden tuotannossa kulutetaan rajallisesti energiaa ja vettä. Pohjoismailla on ollut johtava asema ympäristöalalla esimerkiksi vahvassa ympäristösääntelyssä ja toimissa, joilla pyritään rajoittamaan ravinne- ja torjunta-ainepäästöjen valumista pohjaveteen, jokiin ja vesistöihin, millä on suuri merkitys eritoten makealle vedelle, juomavedelle sekä Itämerelle. Viime vuosina Pohjoismaat ovat myös laajentaneet yhteistyötä elintarviketeollisuuden ruokahävikin tutkimuksessa ja hävikin vähentämiseksi koko elintarvikejärjestelmässä.

Tehokas ja kestävä resurssienhallinta sekä hävikin torjunta aina alkutuotannosta esikäsittelyyn ja kulutukseen synnyttää selkeitä etuja: alkutuotannon ympäristövaikutus vähenee, taloudellisia resursseja vapautuu ja pitkän aikavälin tuotantovarmuus voidaan turvata. Tarpeettomaan elintarvikehävikkiin liittyy myös eettinen näkökulma, joka on syytä huomioida – ei vähiten globaalisti. Vahvan aseman säilyttämiseksi Pohjoismaiden tietopohjaa resurssien kestävästä hallinnoinnista – varsinkin mitä tulee resurssihävikkiin – tulee kartuttaa ja alkutuotannon ja esikäsittelysektorin välistä yhteistyötä vahvistaa. Tässä tuottavuudella on tärkeä rooli. Se on edellytys kilpailukyvyyn ylläpitämiselle ja kasvulle. Lisäksi Pohjoismaiden tulee hyödyntää entistä paremmin se, että muun muassa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestössä FAO:ssa, OECD:ssä ja EU:ssa on paljon kiinnostusta sitä työtä kohtaan, jota Pohjolassa tehdään juuri luonnonvarojen kestävässä hallinnoinnissa ja hävikin ehkäisemiseksi tuotannossa ja kulutuksessa.

2. Alkutuotannon parempi muutoskestävyys ja pienempi ilmastovaikutus

Kasvihuonekaasupäästöt ovat uhka sekä paikallisesti Pohjolassa että globaalisti. FJLS:n sektoreista maataloussektori on se, jolla on suurin vaikutus kasvihuonekaasupäästöihin Pohjoismaissa, mutta samalla pohjoisten metsien kasvava biomassa on osaltaan vähentämässä kasvihuonekaasupäästöjen määrää sitomalla hiilidioksidia ja korvaamalla fossiilisia polttoaineita. Myös kalastussektori vaikuttaa kasvihuonekaasupäästöihin. Ennakoitu ilmastomuutos ja siihen liittyvät muutokset meriympäristössä ja merivirtauksissa tulevat muuttamaan FJLS-sektorin yleisiä toimintaedellytyksiä Pohjoismaissa. Kalakannat hakeutuvat pohjoisemmille vesille yli kalastusrajojen ja merien tuottavuus muuttuu. Maataloustuotanto tulee enimmäkseen kasvamaan, vaikka muutokset tuholaiten ja sairauksien esiintyvyydessä tulevat rajoittamaan sitä. Metsät tulevat levittäytymään yhä pohjoisemmaksi ja yhä korkeammille alueille. Myös niiden kasvu kehittyy positiivisesti, vaikka samalla siihen liittyy tiettyjä haasteita tuholaiten, sairauksien ja äärimmäisten

sääilmiöiden muodossa. FJLS-sektori haluaa tehdä yhteistyötä sellaisten menetelmien kehittämiseksi, joilla voidaan vähentää peruselinkeinojen ilmastovaikutusta samalla kun sektorin muutoskestävyyttä vahvistetaan.

3. One Health – terveet eläimet ja eläinten hyvinvointi

Eläinten terveys ja hyvinvointi ovat pohjoismaisen elintarvetuotannon ydinarvoja ja edellytys vastuulliselle lääkkeiden käytölle Pohjoismaissa. Pohjoismaisessa eläinlääketieteen yhteistyössä halutaan nimenomaan varmistaa viranomaisten välinen kokemustenvaihto ja huolehtia siitä, että mailla on yhteinen valmius torjua kotieläintauteja kaikkialla Pohjoismaissa ja Baltiassa sekä jakaa kokemuksia multiresistenttien bakteerien käsittelystä.

Mikrobilääkeresistenssin leviämiseen liittyvät uhat eivät rajoitu yksin eläimiin, vaan mikrobilääkeresistenssi leviää ihmisten ja eläinten välillä ja maasta toiseen. Muun muassa siksi ihmis- ja eläinlääketieteen sekä ympäristösektorin tulee toimia pohjoismaisittain yhdessä kokonaisvaltaisen "One Health" - lähestymistavan mukaisesti, jotta antibioottiresistenssi pysyy Pohjoismaissa jatkossakin alhaisella tasolla. Samalla maiden tulee vahvuksiensa kautta pyrkiä vaikuttamaan kansainvälisiin päätöksiin, jotka liittyvät eläinten hyvinvointiin ja One Health - lähestymistapaan.

4. Terveellistä, turvallista ruokaa ja hyvät ruokailutottumukset

Pohjoismaat ovat onnistuneet ehkäisemään ylipainoa ja epäterveellisiä elintapoja paremmin kuin monet sellaiset maat, joihin yleensä vertaamme itseämme. Vahva tieteellinen perusta pohjoismaisten ravitsemussuositusten muodossa on toimivan pohjoismaisen ravitsemusyhteistyön lähtökohta, joka koostuu toimintasuunnitelmasta, yhteisestä valvonnasta sekä pohjoismaisesta Avaimenreikä-ravitsemusmerkistä. Lisäksi Uusi pohjoismainen ruoka on konseptina vaikuttanut hyvän ruokakulttuurin kehittymiseen ja näkyvöittämiseen Pohjoismaissa.

Myös kuluttajansuoja on korkealla tasolla Pohjoismaissa. Se perustuu kohdennettuihin tarkastusstrategioihin ja tasapainoiseen kuluttajavalistukseen, jossa elintarvikkeisiin liittyviä riskejä ja hyötyjä punnitaan toisiinsa nähden. Pohjoismaat haluavat jatkaa tätä menestyksekkästä yhteistyötä. Samalla ne haluavat vahvistaa elintarviketurvallisuuteen liittyviä toimia sekä edistää terveellisiä ja kestäviä ruokailutottumuksia Pohjoismaissa siten, että kuluttajille suunnatuissa toiminnoissa kiinnitetään yhä enemmän huomiota ruokaturvatekniikan, ruokakulttuuriin ja ympäristöystävällisten tuotteiden kuluttajakäytännön. Hyvät ja terveelliset ruokailutottumukset luodaan jo elämän varhaisessa vaiheessa. Siksi lasten ja nuorten ruokailutottumuksiin suunnatut panostukset ovat tärkeitä.

5. Innovaatioita edistävät viranomaiset ja uusien tuotteiden ja palveluiden kehittäminen

Pohjoismailla on paljon innovaatioita juuri maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikeasiain ministerineuvoston (MR-FJLS) eri sektoreilla. Näitä ovat muun muassa uudet ruoka-aineet, tuotannon sivutuotteiden käyttö Uudessa pohjoismaisessa ruoassa sekä ainutlaatuisen pohjoismaisten geenivarojen hyödyntäminen uusissa korkean lisäarvon tuotteissa. Uusien biopohjaisten tuotteiden kehittäminen merkitsee suuria mahdollisuuksia FJLS-sektorille. Tämä

pätee niin olemassa olevaan alkutuotantoon kuin sivutuotteisiin, joita voidaan kierrättää ja muuntaa elintarvikesektorin korkean lisäarvon tuotteiksi, erityisesti kemikaaleiksi ja funktionaaliksi materiaaleiksi. Muuntamisessa käytettäviä raaka-aineita on kaikilla sektoreilla käytössä olevissa kasvukuiduissa, proteiineissa, rasvahapoissa ja entsyymeissä.

FJLS-sektorien tutkimus- ja innovaatiolaitoksilla on tärkeä tehtävä siinä, että ne ohjaavat ja tukevat niin paikallisten pientuottajien kuin suurten vientiyriyten innovaatiotoimintaa. Toinen esimerkki julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöstä on PPP-malli (public private partnership), jossa kilpailevat kumppanit tekevät yhteistyötä julkisten laitosten kanssa uuden tiedon tai uusien menetelmien kehittämiseksi. NordGenin kokemuksia PPP-yhteistyöstä siemenjalostuksen alkuvaiheessa voidaan käyttää tulevan yhteistyön inspiraationa.

Toinen tärkeä edellytys innovatiiviselle FJLS-sektorille ovat tehokkaat viranomaiset, jotka asettavat korkeita vaatimuksia ja ovat samalla valmiit sovittamaan toimintaansa muun muassa jakamis- ja kiertotalouden, nettikaupan ja lisääntyvien elintarvikehuijausten synnyttämien uusien haasteiden mukaan. Näissä asioissa maille on hyötyä kokemusten jakamisesta ja uusien haasteiden kohtaamisesta yhteisvoimin. Samalla viranomaisten tulee myös seurata tilannetta ja olla valmiit tarjoamaan tarvittavaa joustavuutta ja ohjausta niin, että elintarvikesektorilla on tilaa erilaisille innovaatioille – sekä paikallisten pientuottajien vaihtoehtoisille ideoille että uusia polkuja seuraavien suurten vientiyriyten avauksille. Pohjoismaiden viranomaisten tulee tehdä yhteistyötä niin, että ne voivat kohdata yritykset tavalla, joka edistää kasvua ja työllisyyttä samalla kun ne pyrkivät ottamaan oppia sellaisista maista, joista Pohjoismailla on jotakin uutta opittavaa.

Valvontaviranomaisten välinen hyvä pohjoismainen yhteistyö myötävaikuttaa osaltaan siihen, että muun muassa EU:n elintarvikealan lainsäädäntöä tulkitaan ja valvotaan samalla tavoin. Se puolestaan auttaa ehkäisemään rajaesteiden syntymistä Pohjoismaihin.

6. Merkintäjärjestelmät ja akkreditoitu tuotanto

Pohjoismaat ovat maailmanlaajuisesti tarkasteltuna edelläkävijöitä mitä tulee eettisesti vastuulliseen alkutuotantoon tavalla, jossa huomioidaan kestävä kehitys, ympäristöjalanjälki, resurssitehokkuus ja eläinten hyvinvointi.

Pohjoismaissa on tällä hetkellä käytössä erilaisia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on kohottaa standardeja ja vahvistaa samalla alan kilpailuedellytyksiä. Laajimmalle levinnyt lienee ekologinen järjestelmä, joka pitää sisällään niin eläinten hyvinvoinnin kuin ympäristönäkökohdatkin. Muita keskeisiä merkintäjärjestelmiä ovat muun muassa EU-järjestelmät suojuille merkinnöille sekä kestävä metsäsertifiointi.

Olemassa olevien järjestelmien tarjoamaa potentiaalia tulee priorisoida samalla kun kokemustenvaihtoa vahvistetaan.

7. Monimuotoinen maaseututalous

Harvaan asutuilla alueilla Pohjolassa toimeentulon taloudellinen perusta nojaa pitkälti alkutuotantoon. Teknologinen kehitys on kuitenkin saanut aikaan sen, että yhä harvempi enää työskentelee alkutuotantoon kuuluvilla sektoreilla, mikä taas on johtanut kaikissa

Pohjoismaissa pysyvään negatiiviseen väestökehitykseen isossa osassa harvaan asuttuja alueita. Biotalous voi osaltaan olla muuttamassa tätä kehityssuuntaa. Se vaatii kuitenkin useiden toimijoiden koordinoituja panostuksia – sekä alueellisella että kansallisella tasolla paikkasidonnaisten kehitysstrategioiden mukaisesti ja uusille aloille kohdistuvien investointien tuella. Tällaisia voivat olla esimerkiksi luontomatkailu (maatilamatkailu, virkistyskalastus, maatilamyynti), paikalliseen elintarviketuotantoon perustuvien uusien tuotteiden kehittäminen tai uudet teolliset aloitteet. FJLS-sektori haluaa yhdessä keskeisten toimijoiden kanssa kehittää strategioita, joiden avulla voidaan valjastaa käyttöön kaikki se potentiaali, joka liittyy monimuotoisempaan ja kestävämpään pohjoismaiseen maaseututalouteen.

4. Tulokset vuoteen 2020 mennessä

Pohjoismaat ovat vahvistaneet ja laajentaneet yhteispohjoismaisia prioriteettejaan vuoteen 2020 mennessä FJLS-yhteistyön avulla niillä aloilla, joilla maat tekevät jo tällä hetkellä tiivistä yhteistyötä. Yhteistyö on vahvaa etenkin resurssitehokkaassa ja pitkän aikavälin taloudellisesti kestävässä tuotannossa. Myös fossiilisten raaka-aineiden korvaaminen biomassalla biotalouden kasvaessa on asia, johon panostetaan.

FJLS-sektori on vuoteen 2020 mennessä myötävaikuttanut YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden toteutumiseen etenkin resurssien kestävä hyödyntämisen ja elintarvikejärjestelmien osalta. Näihin kuuluvat yhteispohjoismainen strategia ja työ One Health -alalla, maatalouden ja kalastuksen ilmastovaikutusten vähentäminen, sertifiointeihin tuotantostandardeihin liittyvä yhteistyö muun muassa ekologiassa sekä resurssitehokkaaseen tuotantoon liittyvän työn jatkaminen ja ruokahävikin vähentäminen esimerkiksi sivu- ja jäännöstuotteiden käyttöä edistämällä. Sektori haluaa saavuttaa konkreettisia tuloksia alkutuotannon kautta syntyvien korkean lisäarvon tuotteiden ja maatalous-, metsätalous- ja kalastussektorin sivutuotteiden kehittämisessä. Se haluaa myös osaltaan edistää paikallisen maaseututalouden monimuotoisuutta Pohjoismaissa.

Vuoteen 2020 mennessä Pohjoismaat ovat

- tukeneet kestäviä ruokailutottumuksia kuluttajille suunnatuissa palveluissa
- vahvistaneet pohjoismaisten ravitsemussuositusten täytäntöönpanoa
- vahvistaneet yhteistyötä resurssitehokkaan ja taloudellisesti kestävä tuotannon tukemiseksi
- parantaneet edellytyksiä elintarviketuotannon innovaatioille vahvistamalla julkisten ja yksityisten toimijoiden yhteistyötä.

Vuoteen 2020 mennessä Pohjoismaat ovat kehittäneet yhteistyötään EU-kysymyksissä ja kansainvälisesti Pohjoismaiden yhteisten intressien edistämiseksi EU:ssa ja keskeisillä kansainvälisillä areenoilla.

5. Sektorin organisointi

Ministerineuvoston virkamiesrakenne koostuu viidestä integroidusta osastosta: toimeenpanevasta komiteasta sekä kalastuksen ja vesiviljelyn, elintarvikkeiden, maatalouden ja metsätalouden osastosta. Toimeenpanevalla komitealla ja neljällä osastolla on virkamieskomitean asema.

Maa- ja metsätalous-, kalastus-, vesiviljely- ja elintarvikeasiain ministerineuvoston (MR-FJLS) alaisuuteen kuuluu myös Pohjoismainen

geenivarakeskus (NordGen), jonka tehtäviin kuuluu maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttäminen ja käyttö. Eri komiteoiden rakenne vaihtelee: kalastuksen ja vesiviljelyn virkamieskomitean alaisuuteen kuuluu kalastuksen ja vesiviljelyn pohjoismainen työryhmä (AG-Fisk); maatalouden virkamieskomitean alaisuuteen kuuluu Pohjoismainen maatalous- ja elintarviketutkimuksen komitea (NKJ); metsätalouden virkamieskomitean alaisuuteen kuuluu Yhteispohjoismainen metsäntutkimus (SNS), ja elintarvikkeiden virkamieskomitean alaisuudessa toimii kolme työryhmää: Pohjoismainen ravitsemus-, elintarvike- ja toksikologiatyöryhmä (NKMT), Pohjoismainen elintarvikehallinnon ja kuluttajatietouden työryhmä (NMF) sekä Pohjoismainen mikrobiologian, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin työryhmä (NMDD). Tämän lisäksi Uusi pohjoismainen ruoka -ohjelman ohjausryhmä kuuluu toimeenpanevan virkamieskomitean alaisuuteen.

6. Pohjoismainen geenivarakeskus (NordGen)

NordGen on yhteislaitos kaikelle maatalouden geenivarojen koordinoinnille Pohjoismaissa. Sen toimintaa ohjaa kaksi yleistä tavoitetta: a) geenivarojen säilyttäminen ja b) elintarviketuotannolle, maataloudelle ja metsätaloudelle tärkeiden geenivarojen hyödyntäminen.

NordGen toimii sen hyväksi, että kuluttajille Pohjoismaissa välitetään tehokkaasti tietoa samalla kun se koordinoi toimintaa, joka on tärkeää ja kustannustehokasta. NordGenin tarkoituksena on myös edistää maataloustuotannon ja ympäristönsuojelun välistä yhteistyötä ja molemminpuolista ymmärrystä pohjoismaisessa yhteistyössä ja ottaa siinä huomioon geenivarojen kestävä käyttö ja säilyttäminen sekä geenivarojen ja ympäristön välinen vuorovaikutus. NordGen tukee ja auttaa maita ja ministerineuvostoa tarpeen mukaan.

Laitoksen hallinnoitavana on myös niin kutsuttu *public private partnership for pre-breeding*, jonka tarkoituksena on tukea pohjoismaista kasvinjalostuksen kehitystyötä ja pyrkiä siten vastaamaan maatalouden, puutarhanhoidon ja meriviljelyn pitkän aikavälin tarpeisiin.

NordGen toimii kansainvälisesti ja sen tulee täyttää eurooppalaisen yhteistyön (AEGIS) geenipankkiyhteistyölle asettamat yhteiset standardit ja suuntaviivat.

Kalmarin julistuksessa vuodelta 2004 Pohjoismaat tuovat esiin yleisen ja yhteisen näkemyksensä ja visionsa, ja julistuksessa määritellään myös NordGenissä tehtävä geenivaratyö. Kaikkia geenipankissa olevia siemeniä – lukuun ottamatta turvakokoelmaa, jota NordGen säilyttää muiden geenipankkien puolesta – hallinnoidaan yhteispohjoismaisesti, ja ne ovat myös julkisesti saatavilla.

NordGen vastaa Huippuvuorten siemenvaraston käytännön toiminnasta, markkinoinnista ja logistiikasta. Sen rahoittajana toimii Norjan maatalous- ja ruokaministeriö ja Global Crop Diversity Trust -säätö.